

FÜGGELÉK

EGY VÁROS REGÉNYÉHEZ

Írta NAGY ENDRE

Huszonöt év múlva Pályi Ede egy mulatságos anekdotát mesélt el Krúdy Gyulának, hogy hogyan lett ő egy egyszerű érzéki csalódás áldozata, amikor engem szerződtetett. Bemutatózásokkor halkán dünyögtem el neki a nevemet, ő úgy hallotta, hogy Ady Endre vagyok, tehát lelkesedve ült magához és le-szerződtetett. Később persze megtudta, hogy nem Ady Endre vagyok, csak Nagy Endre. De már akkor késő volt, akkor már állania kellett a szerződést. Hát ilyen mulatságos dolgok adódnak elő az életben. Az ember sohse lehet eléggé óvatos ismeretlenekkel szemben. Krúdy Gyula meg is írta ezt az anekdotát és ebben már én úgy szerepeltem, mint a minden hájjal megkent váradi svihák, aki tudatos ravaszsággal hebegtem el ilyen félreérthető módon a nevemet.